

ክስንጥቆ እዩ” (ሉቃ 2:34-35) እናበለ አቅዲሙ አጠንቂቄዋ ከምዝነበረ ንፈልጥ። ገና ኢየሱስ ብሕጻኑ ከሎ፣ ንጉሥ ሄሮድስ ክቐትሎ ምድላዩን፣ ብእኡ ምኽንያት ከአ ንግብጺ ሐዘምዎ ምህዳሞምን ንግርያም ኮነ ንዮሴፍ አዝዩ አገሩም ከምዝነበረ እውን ዘይከሓድ ሓቂ እዩ። ምእንትዚ ብጽዕቲ ድንግል ግርያም ንኢየሱስ ካብ ትወልዶ ክሳብ ዝመውት ብእምነት ጉዕዞአ ቀጸለት፣ ክሳብ ኣብ እግሪ መስቀልውን፣ ኣብቲ ምስ ወዳ ዝነበራ ምሉእ ሓድነት ብተሓገዘትን ጸንዐት። ነቲ ናይ እግዚአብሔር መለኮታዊ መደብ ብምሕላው፣ ኣብ ጥቓ እቲ ስቕል ወዳ ደው ብምብላ፣ ምሉዕ እንኮ ወዳ ኣብቲ መሥዋዕቲ ብናይ ወላዲት ልባ ብምጽንግር፣ ነቲ ጸዕቂ ስቕያት ብምጽግር፣ እቲ ካብእ ዝተወልደ ገንሽል ኪሰዋዕ ብፍቕርን ብክብዓትን ተሳተፈት። መዝገበ ሃይማኖትና ከምዝብሎ፣ “ድሕሪ ዕርገት ወዳ ግርያም ብጸሎታ ኣብ ምምሥራት ቤተክርስቲያን ተሓጋዝት። ኣብቲ ምስ ሓዋርያትን ካልኣት ብርክት ዝበላ ኣንስትን ብገብረት ዝነበረቶ፣ ግርያም ኣብ ጸሎት ተጸጊዖት ድሮ ካብ ጊዜ ብሥራታ ኣጸሊሎዋ ዝነበረ መንፈስ ቅዱስ ህያባት ከተማልድ ንርእያ” (መዝ.ሃይማ ቍ. 965)።

ኣብቲ ሎሚ ዘንበብናዮ ወንጌል ቅዱስ ዮሐንስ ቀጸሎ፣ “ኢየሱስ ነዲኡን ነቲ ዘፍቅሮ ወዲ መዝሙር’ውን ኣብ ጥቓ ደው ኣሉ ምስ ረኣየት ነዲኡ ‘ኣቲ ሰቢይቲ! እንሆ ወድኺ’ በላ”፣ ይብላና። ‘ኣቲ ሰቢይቲ እንሆ ወድኺ! ዝብል ቃላት እንታይ እዩ ትርጉሙ? በዚ ቃላት እዚ ገቢሩ መድኃኒና ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ባዕሉ ኣብ ኣፍ ሞት እንከሎ፣ ንግርያም ኣዲኡ፣ ነቲ ዝፈትዎ ወዲ መዝሙር፣ ተምሃሪኡ ኣደ ክትኮና ኣወፊያ። እዚ ወፊያ እዚ ግን በቲ ዘፍቅሮ ወድመዘሙሩ ገቢሩ ንኩልና እዩ ኣደ ክትኮና ሂሰና። ብከልእ ኣዘርባ፣ ኢየሱስ ነዲኡ፣ “ኣብዚ ምድሪ ንኣይ ሞሪይ ኢኺ ወለድኪ፣ ሕጂ ግን በሽሓት ብምልዮናት ዝቐጸሩ ውሉድ እህበኪ ኣሎኹ። ሰለዚ ኣይትብኪይ፣ ተጸናን።” እዩ ዝብላ ዘሎ። ንዮሐንስ ድግ “እንሃ ኣዲኻ” ሰለዘበሎ ከምቲ ቅድስቲ ኤልሳቤጥ “ኣደ ጉይታይ ናባይ ክትመጽእኻ እዚ ከመይ ኮነለይ” (ሉቃ 1:43) እናበለት ብምግራም ዘመሰገነት፣ ቅዱስ ዮሐንስ ከአ “ኣደ መምህራይ፣ ኣደ ጉይታይ፣ ኣደ መድኃኒያይ ንኣላለይ ክትወሃበኻ” ክንደይ ተወዲሎ፣ ከመይ ኮነልይ እናበለ ነቲ ኢየሱስ ስቕል ዝሃዖ ዓብይ ህያብ ብሰም ኩልና ተቐቢሎ “ካብ ሽዑ ጀግሩ ናብ ቤቱ ወሰዳ”። በዚ ኢየሱስ ኣብ መስቀል ተንጠልጠሎ ከሎ፣ “እንሆ ወድኺ፣ እንሃ ኣዲኻ” ዝተገብረ ወፊያን ምልውዋጥ ህያባትን ዘመልክት ቃላት፣ ነታ ካብ ጉድኑ ብዘፈሰስ ደምን ማይን፣ ማለት ብጥምቀትን ብቅዱስ ቀርባንን ዝኣከባ ቤተክርስቲያን መሥራተ። እኖና እግዚአብሔርን ግርያም ንዮሐንስ ከም ወዳ ክትቅበል ከላ ብእኡ ገቢራ ንኹልና ኢያ ተቐቢላትና። ዮሐንስ ከአ ንግርያም ከም ኣዲኡ ክቐበላ ከሎ ብሰም ኩልና እዩ ተቐቢሎዎ። ሰለዚ ድንግል ግርያም ኣደ ኢየሱስ፣ ኣደ መላእ ቤተ ክርስቲያን እውን እዩ። እቲ ናይ ኩሎም ክርስቲያን መድኃንን ጸዋዕን ዝኾነ ፍቁር ወዳ ባዕሉ ዝሃበና ፍልይቲ ኣደን ኣብኩትን እዩ። ንሕና ከላ፣ ነፍስ ወከፍና፣ ከምቲ ኢየሱስ ዘፍቅሮ ዝነበረ ዮሐንስ ወልደ ነጉድንድ ፍሉያት ደቃ ክንከውን ክንጸዕር ኣሎና። ክንሕጉስ ከሎና ምስእ ተወላዳ ነፍሰየ ለእግዚአብሔር ንበል፣ ክንኃዝን ከሎና “እ ናዚተ ግዙናን እናበልና ናብእ ንጉዮ፣ ክጨንቀና ከሎ “እ ኣደ ምሕረት” እናበልና ኣብ ትሕቲ ጽላላ ንምዕቀብ። ንኩሎም እቶም ጸሎት ክንገብረሎም ዝሓተቱናን ክንገብረሎም ዝግብእናን፣ ብፍላይ እቶም ኣብ ዝኾነ ይኹን ጸንም ዝርከቡ፣ ብዓይኒ ምሕረት ክትጥምቶም ኣብ ጸሎትና ንዘክርም።

ኢየሱስ ኣብ መስቀል ኮይኑ ንዮሐንስ “እንሃ ኣዲኻ” ዝብሎስ እንታይ ክትኮና፣ እንታይክ ክትገብረሎ ኢሎ እዩ? ንዝብል ሕቶ፣ ክብርቲ ህያብ መምህሩ ሰለዘኾነት፣ ጽላል ክትኮና፣ ከተማልደሎ፣ ክትምህር፣ ከመይ ጌርካ ንቃል እግዚአብሔር ኣብ ልብኻ ዓቕርካ ተሰተንትና ብግብሪ ከተርእዮ ኢሎ እዩ ንገዝኡ ዝወሰዳ ክንበል ንኸእል። ልዕሊ ኩሎ ግን መንፈስ ቅዱስ በደ ኢየሱስን በቲ ዘፍቅሮ ወዲ መዝሙር ዮሐንስን ገቢሩ ነቶም ብፍርህን ረዓድን ፋሕ ኢሎም ዝነበሩ ሓዋርያትን ኣርድኦትን ኣኪቡ ቤተክርስቲያን ክምሥርት ሰለዘደለየ እዩ። ግርያም ኣብ ዘላቶ፣ ታሕጓስን ቅሳነትን ኣሎ። ኪዳ፣ ምሕረት ኣብ ትርክቡ ምጽንናዕን ኣሳልጦን ኣሎ። ሰለዚ ሎሚና እተሰልጥ ዘይትጠልም ኣደ ሰለዝሃበና ንኢየሱስ ወትሩ ከነመስግኖ ይግብእና። ኣብ መልክዓ ውዳሴ ዘርእስቲ ጽሑፍ ሃገርና፣ “ፈቓደ እግዚአብሔር፣ ለኣዳም ያግእዮ ሥጋኪ ንጹሓ ኣመ ረሰየ ዐራዙ፣ ግርያም ድሉት ለምሕረት ወለናዝዮ፣ ይቅብሐይ ዕፍረተ-ጽድቅ ወያምዕኪ ኣምዕዮ፣ የማነ ኣዳኪ ኣዳዩ ኣኒዞ”። ንገጹሕ ሥጋኺ ምስ ለበሰ፣ እግዚአብሔር ንኣዳም ሓራ ከውጽኦ ፈቐደ (ደለየ)። ንሰኺ ግርያም ንምሕረትን ንምጽንናዕን ድልውቲ ኢኺ። የማናይ ኢድኪ ንኢደይ ሓዘ ድግ ክቡር ሽታ ጽድቂ ይቅብእኒ፣ ጥዑም መቐረቲ ከአ የመቅረኒ (መልክዐ ውዳሴ ዘሰኪይ) እናበለ እግዚአብሔርን ግርያም ኢድ ነፍሰወከፍና ብየማናይ ኢዳ ሓዛ ከምእትመርሓናን እትሕልወናን ብዓብይ እምነት የረጋግጸና። ኣብ መልክዐ ኪዳ፣ ምሕረት ከላ፣ “ሰላም ለኪ ኪዳ፣ ምሕረት እመ ኩሎ፣ ዐረሶን መንግሥት ዘላዕሎ፣ ወዘያፈቅረኪ በተሰፋ ይሄሎ”። እ ኣደ ኩሎ ዝኾንኪ ኪዳ፣ ምሕረት ሰላም ንኣኺ! ንሰኺ ናይ መንግሥተ ሰማይ ዕርቡን፣ ዋሕስ ኢኺ፣ ንኣኺ ዘፍቅር ከአ ብተሰፋ ይነብር። (መልክዓ ኪዳ፣ ምሕረት)። እምበኣር እዚ ተሰፋ እዚ እዩ ሎሚ ኣብዚ ኣኪቡና ዘሎ፣ እዚ ተሰፋ እዚ እዩ፣ መዓልቲ መጻ፣ ንናይ ሕይወትን ዓቕቡትን ቀልቀለትን፣ ክንድይብን ክንወርድን ኃይሊ ዝህበና ዘሎ። እዛ ኣደ ኩልናን፣ ንግሥተ ሰላምን ዝኾነት ኪዳ፣ ምሕረት፣ ካብቲ ሓቀይና ሰላም ዘውርድ ንጉሠ ሰላም ክርስቶስ ወዳ ኣብ ከባቢናን ኣብ መላእ ዓለምን ነባሪ ሰላም ተማልደልና። ውግእን ወረ ውግን ኣብቂዑ፣ ሰደተይናን፣ ምሩኽን ነንገዝኡ ዝምለሰሎ፣ እሱራት ዝፍትሑሎ፣ ሕሙማት ዝፍውሱሎ፣ ጥሙያት ዝዕንገልሎ፣ ዘመነ ጸምን ጸሎትን ምጽዋትን፣ ዘመነ ፍትሕን ሰላምን ይግብረልና። ነዚ ኩሎ ጸሎትናን ምህልላናን ኣውያትናን ናብ ወዳ ተብጽኣልና።

ኩልኹም ካብ ርሑቕን ቀረባን ዝነገድኩም፣ ብጹዕ ኣቡነ ፍቕረግርያም ሓጉስ ጳጳስ ዘመንበር ሠዝይቲ፣ ካህናት ደናግል ምእመናን፣ ዓበይቲ ናእሹቲ፣ እንቋዕ ኣብ ክብረ በዓል ኣዳና ኪዳ፣ ምሕረት ክትሳተፉ ኣብቅዓኩም። ኣጋይሽ-----ጸዋታ ብፍላይ እቶም ነዚ በዓል ዕውት ንምግባር ብንዋይን ብጉልበትን ዘደኸምኩምን ዝጸገርኩምን፣ ካብ ክቡር ቀጥስ ጀግርካ፣ ደናግል፣ ቤት ምኽሪ ምእመናን፣ ደረዳውያን ሊቃውንቲ፣ መዘምራን መንእሰያት፣ ኣዳና ኪዳ፣ ምሕረት ባዕላ ጸማኹም ትሃብኩም።

ንኩልና ከአ ቡሩኽ በዓል ይግብረልና ናብ ነዚ ክንቅበሎ ንቅራቤት ዘለዎና ዘመን ዓብይ ጸም ኣፈጸሙ ከአ ናብ ብርሃን ትንሣኤኡ ብድኃነ ሰላም ይጸንብረና። ኣሚን።

+ ንግ መንግሥተኣ ተክፋሚርያም
እቡን መንግሥተኣ ተሰፋ ግርያም፣
ሊቀ ጳጳሳት ዘመንበረ ኣሥመራ

